

Cái hệ lụy Tàu Việt

Bác sĩ Nguyễn Hy Vọng

Tôi muốn nói đến cái nợ ba đời ta gánh chịu khi Tàu nó đô hộ mình suốt ngàn năm. Phải hiểu là, dân Tàu có đến sáu tiếng nói khác nhau mà đến nay vẫn còn khác nhau !

Mà nếu không có cái chữ viết nó ràng buộc lại thì kể như đi đong. Mỗi tiếng một ngã.. vì vậy mà tiếng nói nào trong thế giới cũng có chữ đánh vần kiểu a b c trừ ra tiếng Tàu duy nhất hiện nay phải vừa vẽ vừa viết [sic] chấp nhận khoảng 7500 cái hình vẽ là 7500 cái âm [sic] nếu không thế thì nước Tàu sẽ tan rã rất nhanh không phải là một nước nữa, đó là lý do tại sao Tàu không dám viết theo a b c . Cái chữ Tàu thật ra là cái nợ ba đời cho chúng nó « a mill stone around their neck » theo lời của các học giả Tây phương nhận xét !

Thật ra chỉ có 214 bộ [hình vẽ dễ viết] mà họ ghép lại thành ra khoảng 7500 hình vẽ [tự] rồi ghép qua ghép lại nhiều lần nữa thành ra khoảng 40000 chữ mà chỉ chừng 4000 / 8000 hay dùng mà thôi ! Cũng như tiếng Việt có 26 chữ cái ghép thành khoảng 10000 chữ, khoảng 10000 từ [âm có nghĩa] rồi ghép qua lại thành ra chừng 40000 từ cả đơn lẫn kép [riêng tiếng / **lòng**/ đã có 256 cách nói (xem một trang đính kèm của cuốn *Tự Điển Nguồn Gốc Tiếng Việt* sắp ra mắt); và ông Đỗ Thông Minh bên Nhật tìm ra được 360 tiếng ghép với /**cười**).

Trở lại tiếng Tàu , vì vẽ để mà viết, nên có những cái vớ vẩn sau đây :

Con ngựa cái, họ vẽ hình chữ/ **mẹ**. Trời đất ! (母馬)

Còn hình ba người đàn bà nằm chồng lên nhau thì họ bắt phải hiểu là /**Gian**/ hiếp dâm ! (姦)

Chữ **Nữ** 女 [đàn bà] được dùng cho những hình / chữ gợi ý dâm dục hay những tính xấu của con người, chưa hề có tiếng nói nào kỳ thị đàn bà con gái cho bằng tiếng Tàu! thí dụ như :

Gian 奸 [có người đàn bà đứng một bên(sic), làm như thể chỉ có đàn bà là gian đối mà thôi !

Yêu 妖 có nghĩa là quái gở , lại cũng người đàn bà đứng bên trái ! vậy chứ đàn ông không có ai quái gở cả sao ?

Đố 妒 là ghen ghét, ganh tị với ai, Tàu nó cũng để người con gái đứng ngay bên cạnh, vậy trên đời này đàn ông cao thượng cả sao, không biết ghen ghét ai hà ?

Nỗ 努 là gắng sức thì các chú con trời lại bắt đàn bà con gái có mặt trong chữ này luôn , ý là muốn để riêng cho đàn ông tha hồ chạy rong chơi sao?

Phanh 妍 là dan díu, là cái hình đàn bà con gái đứng đó mà chịu trận.

Nộ 怒 là nổi giận, đâu phải chỉ có đàn bà nổi giận ? vậy mà cũng bắt một người đàn bà đứng đó mà chịu trận thêm cái nữa !

Vĩ Vĩ 娓娓 là nói chet chet , nói cho đúng ra người Tàu nào mà chả nói chet chet, mà lại nói to mồm nữa [hồi xưa tôi có mê một cô Tàu cũng khá đẹp mà lại buồn bán đằm đằm, chỉ có cái là nói chuyện chơi mà cũng quá to mồm nên đành phải "de" !]

Xướng 娼 là con hát/ con đĩ ! nên nhớ là đĩ đực thiếu gì, đâu chả có !

Nhứ 絮 là nói lải nhải, lại đổ hồ cho đàn bà.

Mị 媚 là nịnh hót cũng đổ hồ cho đàn bà độc quyền.

Hiềm 嫌 là nghi ngờ ai lại cũng đàn bà lãnh đủ.

Tật 嫉 là ghen ghét ! đàn ông cũng ghen chứ bộ !

Lãn 懶 là lười biếng oan cho các bà quá, từ thuở có loài người, đàn bà mà lười biếng thì bây giờ làm gì còn nhân loại !

Viết đến đây tôi muốn lộn máu, đành tạm ngưng.

Tôi thách mấy ông Hán Việt nô lệ chữ Tàu cho quá năm 2002 , hãy công khai tranh luận với tôi về điểm này, độc giả sẽ là người làm trọng tài.

Ngoài ra có cả một đồng *homonymes* [phát ra một âm mà có cả 15, 16 nghĩa khác nhau là chuyện thường] ! Đó là cái nợ ba đời của ba Tàu; kể cũng tội, vì cái lười của Tàu nó ngăn ngùn nên chỉ nói và phát âm ra chưa tới 4000 âm thôi , biết làm sao được ! Trong khi người Việt phát ra được 27000 âm khác nhau và người Thái Lào cũng nhiều bằng ấy, còn người Miên thì vô địch luôn ! Khoảng 40000 cách phát âm ! [chả thể mà mấy ông ngôn ngữ học Pháp phải tấm tắc khen :

" l'oreille cambodgienne est tellement sensitive aux moindres nuances de prononciation et d'intonation que la moindre différence ne saurait être tolérée"....]

Trong khi đó thì Tàu nó đọc sáu cách cho **nhân** là người: **lên, nê, diên, nyin, yê** mà chỉ viết 1 cách nếu viết theo a b c thì sẽ loạn cào cào ngay lập tức.

Hồi còn mồm mà ông Nghiêu ông Thuấn thì chỉ là những hình vẽ rất dễ biết , như

Khẩu 口 miệng/ **Ao** 凹 [lõm xuống] / **Đột** 凸 [lồi/trồi lên] / **Mã** 馬 ngựa / **Ngư** 魚 cá

Sau này khá hơn, các hình vẽ ấy có thêm chút máu mặt , /**nhàn** 閒 / relaxation là nhìn trắng dưới khung cửa , nhưng, bạn hỡi, nếu trong lúc đó ta bị đau bụng thì không biết cái nhàn của ta kéo dài được bao lâu ! cho nôm tóm lại , cách viết chữ lạ lùng đó ảnh hưởng đến cái **nhân tính của Tàu** suốt chiều dài của tiền sử và lịch sử là *áp đặt, chuyên chế, độc tài/ mình nghĩ sao, viết sao bắt người ta phải theo như vậy !*

Cao-ly và Việt nam ta không bị vậy , họ có chữ viết đánh vần từ thế kỷ 15 và ta có chữ a b c đánh vần từ 1651.

Còn Nhật bản vẫn mang 60% gánh nặng chữ Tàu , nhưng đã trả nợ sòng phẳng và trả lời xứng đáng cho Tàu ; vì trong 150 năm qua, họ vẫn minh hơn Tàu nhiều nên đã đặt ra rất nhiều tiếng mới về kỹ thuật cho họ rồi các cụ Lương Khải Siêu và Khang hữu Vi, trong khi lao đao bên Nhật, cùng sau này cụ Hồ Thích chỉ việc khuân về Tàu xài bằng thích, ai cũng tưởng là các cụ ấy đặt ra, mà các cụ Việt mình cũng tưởng thế nên vẫn lằm cằm vọng ngoại một cách đáng buồn cười.

Thật là bé cái lằm / hay là cằm lằm, cũng không sao, vì của thiên thì trả địa , đâu có mất đi đâu, bốn bề một nhà mà lị ! Tuy nhiên mấy ông ba Tàu không mấy khi chịu nhận là họ có *mượn* những dân xung quanh họ khá nhiều về ngôn ngữ và văn hóa, họ khi nào cũng tự cao tự đại là chỉ có *cho* mà không có *mượn* của ai cả theo kiểu quân tử Tàu.

Sự thật là họ mượn như điên, sau đây chỉ là vài thí dụ [**lúa, trà**], xin chúng tỏ ngay là chính Khổng tử, ông sư tổ của họ cũng nói như sau :

"Ta không biết **Tế sạ** * là gì, nghe đâu là tên gọi ngày lễ giao mùa đầu năm của dân Man, họ nhảy múa, dựng nêu, đánh đu, uống rượu say mèm ! chú ý: đọc theo âm **TẾT** / Ta không biết **trà** là gì, nghe đâu là một thứ lá trong rừng mà bọn người Man nấu mà uống cho giải nhiệt / Ta không biết **lúa** là gì, nghe đâu là một thứ cốc loại [sic] mà bọn người Man trồng trên những cánh đồng ngập nước gọi là **lố*** ta chỉ biết ăn kê và lĩa mạch thôi !

chú ý: lố* là tên lúc đầu của **lúa**, Tàu bắt chước gọi theo y hệt là **lố** , nhưng Hán Việt đọc là **lạc ! [lạc điền]**.

Và nhà Đông phương học nổi tiếng khắp Âu châu là ông Shafer đã nói như sau:

*" much of the spiritual and imaginative part of their civilization, much of what the world now think of as typically "chinese", was originated among the **proto Thái** people south of the Yang tse kiang, among the **proto Tibetan** people of the west, and, among the **proto Mongolian** people of their Northern region/ but it was less easy for the Chinese to acknowledge, or even to realize that they do borrow ideas and things made and life style of the foreigners, yes, in fact they did and at length.*

Nguyễn Hy Vọng M.D.

